

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010196
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3613010196.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému A. G., nar. X.X.XXXX v H., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a), písm.c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b), písm.j) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 9. júna 2014, sp. zn. 1T/13/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. novembra 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného A. G. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/13/2013 zo dňa 9.6.2014 bol obžalovaný A. G. uznaný vinným pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a), písm.c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b), písm.j) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v dobe od mesiaca apríl 2010 do marca 2011 v Partizánskom, na ul. Generála Svobodu č. 1064/4 v kancelárii poisťovne Kooperativa, pred pobočkou Slovenskej sporiteľne na ul. Nádražná, ako aj na iných miestach, postupne opakovane, vylákal od poškodenej Bc. Z. W., pod rôznymi nepravdivými zámienkami, ako napríklad, že jeho otec mal dopravnú nehodu, pri ktorej zahynul a potrebuje požičať sumu 3.500 € na uhradenie spôsobenej škody pri dopravnej nehode, ktorú následne vráti, alebo, že potrebuje požičať sumu 5.500 € na vyplatenie zálohy potrebnej na dovoz jazdených vozidiel zo zahraničia, ktorú taktiež vráti, alebo že potrebuje požičať sumu 5.000 € na nákup vyradených vládnych vozidiel zn. BMW, ktoré následne odpredá do spoločnosti AAA Auto a o zisk sa podelia, alebo, že poškodenej zabezpečí za požičané peniaze bližšie nešpecifikovaný byt v Partizánskom, no potrebuje od nej ešte finančnú hotovosť na jeho odblokovanie od exekútora a na rôzne poplatky spojené s jeho prepisom, ako aj ďalšími nepravdivými „legendami“ ..., finančnú hotovosť v rôznych čiastkach, ktoré mu poškodenej vydala v hotovosti ako aj zasielala na bankový účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, pričom už pri prevzatí finančných prostriedkov vedel, že žiadnu zo sľubovaných vecí nezabezpečí a finančné prostriedky nevráti a použije ich pre vlastnú potrebu, kedy žiadnu zo sľubovaných vecí nezabezpečil i napriek opakovaným sľubom finančnú hotovosť nevrátil a naďalej konštruoval fikcie, ktorými poškodenú uvádzal do omylu, čím svojim konaním spôsobil poškodenej Bc. Z. W. celkovú škodu v sume 55.420,- €

2/ v čase okolo 18:30 h v presne nezisteného dňa v mesiaci november 2010 v Partizánskom, na Nitrianskej ceste na čerpacej stanici Slovnaft, prevzal od poškodenej O. G. sumu 500 € a od poškodenej U. G. sumu 500 € s tým, že im s výraznou zľavou vo výške 70 % zabezpečí rôzny tovar v predajni OKAY v Partizánskom na Nitrianskej ceste, pričom už pri prevzatí hotovosti vedel, že žiaden tovar v predajni OKAY nezabezpečí, hotovosť vo výške 1.000 € do dnešného dňa nevrátil, čím svojím konaním poškodenej O. G. spôsobil škodu vo výške 500 € a poškodenej U. G. spôsobil škodu vo výške 500 €,

3/ v presne nezistenom čase od septembra do októbra 2011 v Žabokrekoch nad Nitrou v dome č. XXX, vylákal od Z. O., finančnú hotovosť v sumách 1.000,- €, 500,- €, 500,- € a 1.000,- €, pod falošnou

zámkienkou, že pozná a zabezpečí svedkov, ktorí pôjdu svedčiť v prospech jeho obvineného syna O. O., pričom žiadnych svedkov nezabezpečil, ani nemal v úmysle ich zabezpečiť a peniaze nevrátil, čím svojim konaním spôsobil Z. O. a O. O. škodu v sume 3.000 €.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona na spoločný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd odkázal poškodených, a to :

- Bc. Z. W., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom S. G., G. č. XX,
- O. G., nar. XX.XX.XXXX v D. R., trvale bytom S. G., G. C. XX, prechodne bytom V. J. XX/X/X, S. XXXX F.
- U. G., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom S. G., G. C. XX, prechodne bytom G. XX, Z., S.
- Z. O., nar. XX.XX.XXXX v N. nad N., trvale bytom R. nad D. č. XXX a
- O. O., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. nad D. č. XXX

s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Okresný súd zároveň podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil skorší výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/76/2013 - 96 zo dňa 22.07.2013, právoplatného dňa 21.08.2013, ktorým bol A. G. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 22 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodených Z. O., nar. XX.XX.XXXX v N. nad N., trvale bytom R. nad D. č. XXX a O. O. nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. nad D. č. XXX s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie, na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od septembra do októbra 2011 v Žabokrekochoch nad Nitrou v dome č. XXX, vylákal od Z. O. finančnú hotovosť v sumách 1.000,- €, 500,- € 500,- € a 1.000,- €, pod falošnou zámkienkou, že pozná a zabezpečí svedkov, ktorí pôjdu svedčiť v prospech jeho obvineného syna O. O., pričom žiadnych svedkov nezabezpečil, ani nemal v úmysle ich zabezpečiť a peniaze nevrátil, čím svojim konaním spôsobil Z. O. a O. O. škodu v sume 3.000 €.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný. Z písomných dôvodov odvolania vyplýva, že rozsudok napadol proti výroku o vine vo vzťahu k skutkom pod bodom 1/ a 2/ a uloženom treste, pretože ho súd uznal vinným zo skutkov, ktoré nespáchal a vychádzal z dôkazov, ktoré vyhodnotil v jeho neprospech. K skutku pod bodom 2/ rozsudku uvádzal, že poškodená Bc. Z. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že mu peniaze odovzdala. Skutok však poškodená zorganizovala, pomohla výberom poškodených, vybrala zálohu na nákup tovaru, pričom výpoveď svedkyne O. G. v časti stretnutia a domáhania sa vrátenia peňazí osobne alebo cez syna nie je pravdivá. S poškodenými O. G. a U. G. sa nestretol a poskytnutie zľavy v predajni Okay v Partizánskom im nesľuboval. Súd prvého stupňa taktiež pochybil, keď ho uznal v bode 1/ rozsudku za vinného zo spáchania škody vo výške 55.420 €. Skutok v takom rozsahu nespáchal a škodu v takejto výške nespôsobil. Sama poškodená uviedla, že peniaze dávala aj neznámym mužom, resp. O., ktorí neboli v prípravnom konaní vypočutí. Pokiaľ prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí poukazuje na výpisy komunikácie v sociálnej sieti alebo na zaslané SMS správy, k tomu obžalovaný uviedol, že poškodená úmyselne komunikovala za účelom naviesť ho na odpoveď, aby takéto výpisy mohla predložiť ako dôkaz. Čiastočné výpisy z komunikácie nemôže súd hodnotiť ako dôkaz preukazujúci spáchanie skutku. Pokiaľ ide o čestné prehlásenie o dlžnej sume uviedol, že takýto jeho prejav nebol slobodný a vážny, pričom on aj poškodená mali vedomosť o tom, že neobsahuje skutočnú sumu, ktorú od nej získal. Vyjadril pochybnosť o jeho podpise na čestnom prehlásení. V závere spochybnil výpoveď poškodenej pred súdom prvého stupňa, ktorá svoju výpoveď čítala a táto je zhodná s jej výpoveďou z prípravného konania. Do pozornosti súdu dal aj skutočnosť, že sama poškodená mala záujem sa obohatiť a získať finančné výhody. Keďže skutky tak ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, resp. v obžalobe nespáchal, žiadal, aby bol oslobodený spod obžaloby, resp. uložený mu trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila poškodená Bc. Z. W., ktorá uviedla, že na hlavnom pojednávaní počas výpovede poškodených obžalovaný neuviedol nič na svoju obranu, povedal len, že ho to mrzí a peniaze vráti. Je pravdou, že peniaze odovzdávala aj kamarátovi obžalovaného - O., avšak toto bolo na podnet obžalovaného a pod vymyslenou zámienkou obžalovaným. Čo sa týka čestného prehlásenia o dlžnej sume, toto bolo podpísané slobodne a vážne, bez vyhrážok a násillia, čo potvrdila aj svedkyňa O. G.. Suma uvedená v tomto prehlásení súhlasí so škodou, ktorá jej bola spôsobená. Komunikácia v sociálnych sieťach a prostredníctvom SMS bola úprimná a pravdivá. V nej obžalovaný poškodenú neustále uisťoval, že jej vráti peniaze, zabezpečí byt a auto. Poprela, že by na hlavnom pojednávaní čítala svoju výpoveď zo zápisu. Je pravda, že začiatok prečítala vzhľadom k tomu, že doposiaľ nebola na pojednávaní pred súdom, avšak po upozornení vypovedala spontánne a spomínala si na fakty. Pravdivosti jej výpovede nasvedčujú aj výpisy z účtu, teda nejedná sa o nič vykonštruované, obžalovaný sa priznal, že hrával na automatoch a potreboval peniaze.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní konanom za splnenia všetkých zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, obhajca uviedol, že po porade so svojím klientom chce upresniť dôvody odvolania v tom smere, že obžalovaný nepopiera podstatu skutku pod bodom 1 rozsudku, popiera však výšku spôsobenej škody, ktorá je v skutku uvedená. Priznáva, že pod rôznymi vymyslenými legendami „vytiahol“ od poškodenej 10.000 až 15.000 €. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2 rozsudku, zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný sa k tomuto skutku doznal. Vzhľadom na vyššie uvedené sa obžalovaný domáha zrušenia napadnutého rozsudku s tým, aby bol uznaný vinným podľa § 221 ods.2 Tr.zák. a aby mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody. Obhajca tiež poukázal na dobu uplynulú od spáchania skutku.

Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný v celom rozsahu, preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Poškodená Bc. Z. W. navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť. Pokiaľ ide o spôsobenú škodu, obžalovaný z peňazí, ktoré mu požičala, neuhradil nič. Na Okresnom súde v Partizánskom podala návrh, kde v civilnom konaní žiadala, aby jej obžalovaný škodu uhradil, pričom predmetný návrh podala ešte pred vyhlásením rozsudku súdu prvého stupňa v prejednávanej veci.

Obhajca obžalovaného vzhľadom na upresnené dôvody odvolania žiadal zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu s tým, aby bol obžalovaný uznaný vinným len z trestného činu podvodu podľa § 221 ods.2 Tr.zák. a aby mu bol uložený trest odňatia slobody s jeho podmienkovým odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Obžalovaný je z konania pod bodom 1/ rozsudku usvedčovaný najmä výpoveďou svedkyne a poškodenej Bc. Z. W. z prípravného konania i z hlavného pojednávania, ktorá podrobne opísala spôsob a priebeh páchania trestnej činnosti obžalovaným, ako tento od nej postupne vylákal peniaze pod rôznymi nepravdivými zámienkami, ktoré mu vyplatila minimálne v sume 56.000,- €, a to formou hotovosti alebo prevodom na účet. Výpoveď poškodenej je podporená výpismi z bankových účtov, ktoré predložila a ktoré potvrdzujú miesta, časy a sumy jednotlivých výberov alebo bankových prevodov, tak ako ich opísala vo svojej výpovedi, ale tiež čestným prehlásením obžalovaného o prevzatí sumy 56.000,- € od poškodenej v

období od apríla 2010 do marca roku 2011, ktoré sa obžalovaný zaviazal poškodenej uhradiť, čím bola nepochybne preukázaná aj obžalovaným namietaná celková suma, ktorú postupne vylákal od poškodenej. Obhajobu obžalovaného uvádzanú v odvolaní, že má pochybnosti o vlastnom podpise na tomto prehlásení odvolací súd vyhodnotil ako účelovú, nakoľko z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že toto prehlásenie podpísal. Napokon pokiaľ obžalovaný namietal, že výpisy z komunikácie sociálnych sietí alebo zaslaných SMS správ medzi ním a poškodenu nemôže súd hodnotiť ako dôkaz preukazujúci spáchanie skutku, odvolací súd podotýka, že tieto výpisy boli vyhodnotené súdom ako ďalší podporný dôkaz nasvedčujúci pravdivosti tvrdení poškodenej, nie ako jediný dôkaz preukazujúci spáchanie konania pod bodom 1/ rozsudku. Pokiaľ ide o konanie obžalovaného pod bodom 2/ rozsudku, z tohto je obžalovaný usvedčovaný výpoveďami svedkov O. G., U. G., pričom aj sám obžalovaný sa v konaní pred okresným súdom k tomuto doznal. Vzhľadom k uvedenému ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových záverov okresného súdu a s ďalším podrobnejším odôvodnením v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Na základe vykonaného dokazovania potom súd prvého stupňa správne skonštatoval, že konanie obžalovaného uvedené pod bodom 1/ a 2/ bolo preukázané a spáchal ho obžalovaný, pričom po právnej stránke takýmto konaním naplnil znaky pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a), písm.c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b), písm.j) Tr.zák. Zároveň tiež jeho porovnaním zistil, že tieto aktuálne prejednávané čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania, predmete útoku a najmä jednotiaci zámer obžalovaného páchať uvedený trestný čin vo vzťahu k inému čiastkovému útoku, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/76/2013 zo dňa 22.07.2013, právoplatným dňa 21.08.2013. Citovaným trestným rozkazom bol A. G. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že v presne nezistenom čase od septembra do októbra 2011 v Žabokrechoch nad Nitrou v dome č. XXX, vylákal od Z. O., finančnú hotovosť v sumách 1.000,- €, 500,- €, 500,- € a 1.000,- €, pod falošnou zámienkou, že pozná a zabezpečí svedkov, ktorí pôjdu svedčiť v prospech jeho obvineného syna O. O., pričom žiadnych svedkov nezabezpečil, ani nemal v úmysle ich zabezpečiť a peniaze nevrátil, čím svojím konaním spôsobil Z. O. a O. O. škodu v sume 3.000 €, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený so skúšobnou dobou v trvaní 22 mesiacov, a poškodení Z. O. a O. O. boli s nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. Je teda nepochybné, že aj tento čiastkový útok, za ktorý bol už obžalovaný právoplatne uznaný vinným, tvorí súčasť jedeného pokračovacieho trestného činu podvodu. Uvedenému konštatovaniu nebráni ustanovenie § 122 ods.13 Tr.zák., pretože v danom prípade pokračovanie v konaní obžalovaného nebolo prerušené oznámením obvinenia. Vzhľadom k uvedenému okresný súd v súlade s ustanovením § 41 ods.3 Tr.zák. zrušil skorší výrok o vine v trestnom rozkaze Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/76/2013 zo dňa 22.07.2013, právoplatným dňa 21.08.2013, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom trestnom rozkaze (čiastkový útok pod bodom 3) znova rozhodol o vine za pokračovací zločin podvodu tak, že všetky čiastkové útoky uvedené pod bodmi 1/ až 3/ napadnutého rozsudku kvalifikoval ako pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.b), písm.j) Tr.zák. Odvolací súd zistil, že uvedený postup ako aj právna kvalifikácia súdu prvého stupňa je správna a zákonná. Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona a to tak, že na škodu cudzieho majetku seba obohatil seba tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas a na viacerých osobách.

Napokon pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že do spáchania aktuálne prejednávanej trestnej činnosti nebol súdne trestaný, priestupkovo postihnutý bol trinásťkrát. Priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela, spôsobenú škodu, vychádzajúc z trestnej sadzby ustanovenej v § 221 ods. 3 Tr. zák. ktorá je od troch do desiatich rokov, dospel aj odvolací súd k záveru, že spoločný trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa s použitím § 41 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 36 mesiacov nepodmienečne, teda na spodnej hranici trestnej sadzby, je trestom zákonným, nie neprimerane prísny. Podmienečný odklad výkonu trestu

podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím na okolnosti prípadu, postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a skutočnosť, že doposiaľ neuhradil poškodeným ani časť zo spôsobenej škody, nebolo možné povoliť. Takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, v súlade s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho okresný súd na jeho výkon zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Správny je aj výrok ktorým podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol súdom prvého stupňa zrušený skorší výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 22.07.2013, právoplatného dňa 21.08.2013, ktorým bol A. G. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 22 mesiacov a súvisiaci výrok o škode, ktorým podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení Z. O., nar. XX.XX.XXXX v N. nad N., trvale bytom R. nad D. č. XXX a O. O., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. nad D. č. XXX s nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Následne potom okresný súd rozhodol opätovne o uplatnenej náhrade škody, pričom odvolací súd v tomto smere nezistil pochybenie. Poškodených Z. O., nar. XX.XX.XXXX v N. nad N., trvale bytom R. nad D. č. XXX a O. O., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. nad D. č. XXX, tak ako už súd v pôvodnom trestnom rozkaze s ich nárokom na náhradu škody v zmysle § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie. Pokiaľ ide o poškodené Bc. Z. W., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom S. G., G. č. XX, O. G., nar. XX.XX.XXXX v D. R., trvale bytom S. G., G. C. XX, prechodne bytom V. J. XX/X/ X, S. XXXX F. a U. G., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom S. G., G. C. XX, prechodne bytom G. XX, Z., S., tieto s ich nárokom na náhradu škody taktiež v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal na občianske súdne konanie s poukazom na skutočnosť, že na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody bude treba vykonať ešte ďalšie dokazovanie, presahujúce potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho. V tej súvislosti je tiež potrebné uviesť, že poškodená Bc. Z. W. si už uplatnila náhradu škody v občianskom súdnom konaní.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.